

[H. P. Johansen.]

de daarlige Selskaber til Livs, og de Konservatives Ordfører, det ærede 2det Medlem for 1ste Kreds (Ellinger), udtalte sig meget velvilligt og mente, at Lovforslaget rummede gode Betingelser for en fornuftig Tilsynslovgivning, ligesom ogsaa den socialdemokratiske og den radikale Ordfører tog velvilligt paa Lovforslaget. Den sidstnævnte Ordfører, det ærede 1ste Medlem for 4de Kreds (Veistrup), fremhævede utrykkelig, at der fra alle Sider i Befolkningen var Krav om Kontrol med Forsikringsvirksomhed. Dette var sikkert fuldstændig rigtigt, og hvad der gjaldt i 1925, gælder utvivlsomt ogsaa i 1928. Derfor vil jeg gerne tillade mig at spørge den højtærede Minister, om vi kan vente et saadant Lovforslag. Jeg vilde meget beklage, om en saadan Tanke var skrinlagt for lange Tider.

For ikke at blive misforstaaet vil jeg imidlertid gerne til Slut understrege, at selv om vi Socialdemokrater mener, at ensartede og ufravigelige Regler er et Fremskridt, og at Kontrolllovgivning er et yderligere Fremskridt, saa er det dog vor Mening, at der kan skabes en endnu bedre Ordning for Befolkningen. Det er nemlig ingen Hemmelighed, at der er Forsikrings-selskaber, som stryger en meget stor Fortjeneste, hvis Overskud gaar op i adskillige Millioner Kroner. Direktørgagerne for disse Selskaber ligger meget højt, ligesom ogsaa Tantiemeerne andrager mægtige Summer, og der har været Tider, da Aktionærerne har kunnet tjene sig en Formue alene paa et enkelt Aar. Hele Befolkningen er med til at betale disse Beløb, ikke blot den velstillede, men ogsaa den økonomisk daarligst stillede Del. Derfor er det mit Partis Opfattelse, at Staten bør overtage Forsikringsvirksomheden, og vi ser ikke, at det teknisk set vilde volde nogen Vanskelighed, medens den Udbygning af Befolkningen, der sker gennem Selskaberne, vilde forsvinde. Det er min bestemte Opfattelse, at det ikke blot er Socialdemokratiet, der ser saaledes paa denne Sag; jeg har haft adskillige Beviser paa, at vore Anskuelser paa dette Omraade næres i vide Kredse udenfor Socialdemokratiets Rækker. Jeg vil derfor udtale Haabet om, at det her foreliggende lille Lovforslag maa blive Begyndelsen til en frugtbringende Lovgivning.

Da Lovforslaget blev fremsat, blev der peget paa, at det var et Stykke fælles nordisk Lovgivning, idet det er bygget over et Udkast, som er udarbejdet af Repræ-

sentanter for Danmark, Norge, Sverige og Finland, og det blev tilføjet, at vi plejede at tage velvilligt paa saadanne Udkast. Det er rigtigt, og jeg vil derfor tilsige mit Partis Medvirken til en velvillig Viderebehandling i Udvalget under Henvi-sning til de Ønsker, jeg her har gjort gældende.

Ellinger: Det foreliggende Lovforslag er jo Resultatet af et meget betydeligt og paa mange Maader sikkert trælsomt Kommissionsarbejde, der nu er forelagt os her i Form af et 133 Paragraffer rummende Lovforslag. Det er for Danmarks Vedkommende under Professor Torps Ledelse udarbejdet af Forsikringsekspertter, og Lovforslaget i Forbindelse med de meget udførlige Bemærkninger, hvormed Kommissionen gør Rede for det i de enkelte Paragraffer optagne, aftvinger en uvilkaarligt Respekt. Rigsdagen kan ikke ventes at sidde inde med en Sagkundskab, der kommer op ved Siden af den, som Kommissionens Medlemmer for de fire Lande, Danmark, Finland, Norge og Sverige, er i Besiddelse af, og de 8 Dage, der er hengaaet, efter at Lovforslaget blev os forelagt, har selvfølgelig ikke været tilstrækkeligt til en indgaaende Gennemgang af Lovforslaget. Jeg maa maaske dog bemærke, at fyldigt sammensat synes jeg ikke Kommissionen har været, thi der har aabenbart ingen Repræsentanter været for en Forsikringsvirksomhed, som her i Landet spiller en ret stor Rolle, nemlig den med gensidigt Ansvar, og hvad selve det her foreliggende Lovforslag angaar, saa er det jo, selv om det paa mange Omraader kan være nyttigt, ikke særlig stærkt paa-krævet. Da der netop i Øjeblikket er Tale om at formindske Antallet af Lovforslag, er jeg derfor ikke helt sikker paa, at et saadant Lovforslag er paa sin Plads.

Ved Lovforslagets Fremsættelse henstillede den højtærede Justitsminister, at man her i Tinget — og formodentlig ogsaa i det andet høje Ting — udviste stor Varsomhed med at foretage Ændringer i Lovforslagets enkelte Bestemmelser, og Ministeren tilføjede, at enhver Ændring, naturligvis bortset fra ganske ubetydelige, vilde betyde en Forringelse af det Resultat, der er opnaaet gennem det fælles nordiske Arbejde. Det var nu strenge Ord at sige til Rigsdagen, og denne Udtalelse var vist ogsaa lidt for vidtgaaende. Kunde det ikke ogsaa tænkes, at Ændringer kunde medføre en Forbedring af Lovforslaget? Ministeren vil maaske forklare sin Udtalelse derhen, at der ved en Ændring let